

मन्ये त्वा जातवेदसं । स हव्यावक्ष्यानुषक् । विश्वानि
 नो दुर्गहा जातवेदः । सिन्धुं न नावा दुरितातिपर्षि ।
 अग्ने अचिवन्मनसा गृणानः । अस्माकं बोध्यविनातनू-
 नां । पूषा गाअन्वेतु नः । पूषा रक्षत्वर्वतः । पूषा वाज-
 सनोतु नः । पूषेमाआशाअनुवेद सर्वाः ॥ ५ ॥

सोअस्मा अभयतमेन नेषत् । स्वस्तिदा अष्टणिः
 सर्व्ववीरः । अप्रयुच्छन् पुरेतु प्रजानन् । स्वमग्ने सप्र-
 थाअसि । जुष्टोहोता वरेण्यः । त्वया यज्ञं वितन्वते ।
 अग्नीरक्षासि सेधति । शुक्रशोचिरमर्त्यः । शुचिः पा-
 वकर्द्दयः । अग्ने रक्षाणोअहसः ॥ ६ ॥

प्रतिष्मदेव रीषतः । तपिष्ठैरजरौदह । अग्ने हसिन्
 पचिणं । दीद्यन्मर्त्येषा । स्वे क्षये शुचिव्रत । आ वात
 वाहि भेषजं । वि वात वाहि यद्रपः । त्वं हि विश्वभेष-
 जः । देवानां दूतईयसे । द्वाविमौ वातौ वातः ॥ ७ ॥

आसिन्धोरापरावतः । दक्षं मे अन्यआवातु । परा-
 न्योवातु यद्रपः । यद्देवावात ते गृहे । अमृतस्य निधि-
 र्हितः । ततोनोदेहि जीवसे । ततोनोधेहि भेषजं । ततो
 नोमहआवह । वात आवातु भेषजं । शम्भूमयोऽभूना-
 हृदे ॥ ८ ॥